

a efectes fiscals, aquest serà el consignat en el seu títol notarial d'adquisició. En el supòsit que en el títol notarial d'adquisició no s'estableixi el valor dels béns o drets esmentats, l'obligat tributari ha d'acreditar el valor de mercat dels béns o drets en el moment en el que els va adquirir. Per qualsevol altre element patrimonial adquirit per l'obligat tributari abans de la data d'entrada en aplicació de la present Llei, es valora segons el preu d'adquisició o el cost de producció, determinat d'acord a les regles de valoració establertes en aquesta Llei.

El Ministeri de Finances pot comprovar, mitjançant valoració pericial, el valor real dels elements patrimonials.”

Article 23

Es deroga la disposició transitòria primera de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, i es deixa sense efecte.

Article 24

Es deroga la disposició transitòria tercera de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, deixant-la sense efecte.

Article 25

Es modifica la disposició transitòria quarta de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, que queda redactada de la manera següent:

“Disposició transitòria quarta. Pagament a compte durant el primer any d'aplicació de l'impost.

Durant el primer any d'aplicació de l'impost s'exigeix el pagament que es determina amb l'aplicació del tipus del 2,5 per cent sobre el resultat comptable de l'any anterior al del període impositiu, determinat segons les normes que preveu la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.

No obstant això, per als obligats tributaris acollits al règim especial de determinació objectiva, els pagaments a compte pel primer any d'aplicació es determinen aplicant sobre la xifra d'ingressos ordinaris de l'activitat els percentatges següents:

a) quan es tracti d'activitats comercials, el 0,5 per cent;

b) quan es tracti de retribucions als administradors o membres dels òrgans d'administració, el 2,45 per cent;

c) en la resta d'activitats, l'1,5 per cent.

Article 26

Es deroga la disposició derogatòria de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, i es deixa sense efecte.

Article 27

Es deroga la disposició final segona de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, deixant-la sense efecte.

Article 28

Es deroga la disposició final tercera de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, i es deixa sense efecte.

Article 29

Es deroga la disposició final sisena de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, i es deixa sense efecte.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra i s'aplica als períodes impositius que s'iniciïn a partir del 1er de gener del 2012.

Casa de la Vall, 1 de desembre del 2011

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 18/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no- residents fiscals

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 1 de desembre del 2011 ha aprovat la següent:

Llei 18/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

Exposició de motius

L'entrada en vigor de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents suposa la introducció d'una nova figura impositiva en el sistema tributari andorrà, que té una rellevància especial, tant pel que fa a la seva economia interna com a les relacions econòmiques internacionals. Tanmateix, des que s'aplica s'hi han detectat algunes deficiències tècniques que convé esmenar, per garantir un funcionament correcte i eficient en el tribut.

En concret, es corregeix la menció segons la qual l'impost no té una naturalesa personal sinó real, i es delimiten de la millor manera els casos de la responsabilitat en el pagament de l'impost, de manera que s'elimina quan hi ha obligació de retenir i es limita, en el cas del dipositari o del gestor dels béns, només a les rendes derivades de la seva gestió.

D'altra banda, i com a aspectes més rellevants, la Llei que regula les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles o de drets sobre aquests béns que obtenen els no-residents sense mediació d'establiment permanent, només tributin per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries i no per aquest impost. Així s'aconsegueix que no hi hagi doble imposició i es pugui mantenir el model de tributació actual dels guanys que procedeixen de béns o drets d'aquesta naturalesa. Aquest plantejament ha exigit modificar la Llei 21/2006, de l'impost

sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, en el sentit que les plusvàlues de naturalesa immobiliària que obtinguin els no-residents sense establiment permanent resultin subjectes sempre a l'impost sobre les plusvàlues immobiliàries i no a l'impost sobre la renda dels no-residents. És una modificació tècnica que no incideix en la determinació de la quota de l'impost sobre les plusvàlues, l'objectiu de la qual és garantir que les rendes subjectes en aquest tribut no ho estiguin en aquell.

D'altra banda, es modifica la definició de les rendes del capital mobiliari perquè el seu tractament tributari sigui més clar. En aquest sentit, el concepte de cànon, definit segons la terminologia que recomana l'OCDE, passa a ser considerat com a "altres tipus de renda" i subjecte a tributació per l'impost sobre la renda dels no-residents, tot i que a un tipus més reduït que el general. La raó bàsica de considerar els cànon subjectes a tributació rau en el fet que, en general, constitueixen una despesa deduïble de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques del pagador d'aquestes rendes. El principi de neutralitat recomana que hi hagi una tributació mínima sobre aquest tipus de renda per evitar buidar de contingut els impostos que recauen sobre les rendes empresarials dels residents. A més a més, l'exigència de tributació d'aquesta font de renda respecte als no-residents segueix les pautes de tributació en origen que recomana l'OCDE, respecte al repartiment de les potestats de gravar-les a l'estat on es paguen. També s'ha de tenir en compte que aquest impost es minora de la quota tributària que a l'estat de residència corresponent ha de satisfer la persona que percep aquest tipus de renda, fet que no suposa cap cost addicional per al no-resident. Així doncs, aquesta persona ha de veure recuperat l'impost andorrà de la quota impositiva que ha de satisfer a l'estat on resideix.

És important destacar que les adquisicions a títol lucratiu per mortis causa no han de tributar per aquest impost, igual que els guanys patrimonials que es produeixin pel mateix títol, ja que estan tots dos exempts del tribut. També s'han introduït alguns nous casos d'exempció, com ara els relatius als pagaments per

pensions, l'obtenció de premis subjectes a la tributació del joc, els guanys procedents de la transmissió de participacions no significatives en entitats andorranes, entenent com a grau de participació significativa el fet que aquesta participació no superi el 25 per cent del capital de l'entitat, tal com recomana l'OCDE, entre d'altres.

Com a darrers punts importants objecte de modificació per aquesta Llei, podem fer menció de la simplificació del tractament dels no-residents que operen a través d'establiment permanent, de la subjecció a l'impost de les retribucions dels administradors i de la introducció d'una reducció general en la determinació de la base de tributació per a les rendes del capital immobiliari, que ja resulten gravades pels impostos comunals i que cal compensar amb aquesta reducció en la base de tributació. En aquest sentit, els lloguers de béns immobles es consideren sempre rendes que s'obtenen sense mediació d'establiment permanent i tributen d'acord amb les regles previstes al capítol V de la Llei.

Aquesta Llei es compon de 22 articles, dues disposicions addicionals i una disposició final.

Article 1

Es modifica la redacció de l'article 1 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"L'impost sobre la renda dels no-residents fiscals és un tribut de caràcter directe que grava, en els termes que estableix aquesta Llei, la renda obtinguda en el territori del Principat d'Andorra per les persones físiques o jurídiques no residents fiscals en aquest territori."

Article 2

Es modifica la redacció de l'article 4 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"Són obligats tributaris d'aquest impost les persones físiques i les persones jurídiques no residents fiscals al Principat d'Andorra que obtinguin rendes que, d'acord amb aquesta Llei, es consideren generades en aquest territori."

A aquest efecte, es consideren residents fiscals al Principat d'Andorra les persones jurídiques definides a l'article 7 de la Llei de l'impost sobre societats, i les persones físiques definides a l'article 8 de la Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques."

Article 3

Es modifica la redacció de l'article 5 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"Responsables

1. Responen solidàriament del deute tributari corresponent als rendiments que hagin satisfet o a les rendes dels béns o els drets el dipòsit o la gestió dels quals tinguin encomanat, respectivament:

- a) el pagador dels rendiments meritats en favor dels obligats tributaris que operin sense mediació d'establiment permanent, o
- b) el dipositari, el mandatari o el gestor dels béns o dels drets dels obligats tributaris que operin sense mediació d'establiment permanent.

Aquesta responsabilitat no existirà quan es tingui l'obligació de retenir i ingressar al compte a què es refereix l'article 34, sense perjudici de les responsabilitats que derivin de la condició de retenidor.

2. No s'entén que una persona o una entitat satisfà un rendiment quan es limita a efectuar una simple mediació de pagament. S'entén per "simple mediació de pagament" l'abonament d'una quantitat per compte i ordre d'un tercer.

3. No obstant el que preveu l'apartat anterior, són responsables solidàries les persones que gestionin lloguers o drets sobre béns immobles la propietat dels quals sigui de persones no-residents fiscals. Aquesta responsabilitat es limita als lloguers o a les contraprestacions pels drets que gestionen.

4. En el cas del pagador de rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels obligats tributaris no-residents fiscals, les actuacions del ministeri encarregat de les finances es poden entendre directament amb el responsable, al qual és exigible el deute tributari.

El mateix procediment resulta d'aplicació en el cas del dipositar, el mandatari o el gestor de béns o drets dels obligats tributaris no-residents fiscals, no destinats a un establiment permanent.

5. Responen solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents als establiments permanents dels obligats tributaris no-residents fiscals les persones que, d'acord amb el que estableix l'article 6, siguin els seus representants.

6. Quan la falta d'ingrés del deute tributari de l'obligat tributari no-resident fiscal sigui imputable a accions o omissions de les persones a les quals aquest precepte considera responsables, el seu comportament pot ser objecte de les sancions corresponents, de manera que es pot exigir al responsable, juntament amb el deute tributari corresponent al no-resident fiscal, la sanció que correspongui.

7. L'exigència de responsabilitat prevista en aquest article requereix un acte administratiu previ de declaració d'incompliment de l'obligat tributari, que ha de ser notificat en la forma que preveu l'article 55 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996."

Article 4

Es modifica la redacció de l'article 6 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"1. Els obligats tributaris no residents fiscals estan obligats a nomenar una persona física o jurídica amb residència a Andorra, perquè els representi davant el ministeri encarregat de les finances en relació amb les seves obligacions per aquest impost quan obtinguin rendes mitjançant establiment permanent o quan, atesa la quantia o les característiques de la renda obtinguda en el territori andorrà per l'obligat tributari, ho requereixi així el ministeri encarregat de les finances.

2. L'obligat tributari no resident fiscal, o el seu representant, estan obligats a comunicar al ministeri encarregat de les finances el nomenament, degudament acreditat, en el termini d'un mes a partir de la data d'aquest nomenament. Quan sigui a requeriment del ministeri

encarregat de les finances, el nomenament s'ha de fer i comunicar en el termini d'un mes a partir de la notificació d'aquesta obligació. La comunicació s'ha d'acompanyar de l'acceptació expressa del representant.

3. En el cas d'incompliment de l'obligació de nomenament que estableix l'apartat anterior, el ministeri encarregat de les finances pot considerar representant de l'establiment permanent qui figuri com a tal en el Registre de Societats Mercantils o, si no n'hi ha, els que estiguin facultats per contractar en nom de l'obligat tributari no resident fiscal."

Article 5

Es modifica la redacció de l'article 8 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"Fet generador

1. Constitueix el fet generador l'obtenció de rendes, dineràries o en espècie, en el territori d'Andorra, per part dels obligats tributaris d'aquest impost, de conformitat amb el que s'estableix als articles següents.

2. No estan subjectes a aquest impost els interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis a què es refereix l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagaments d'interessos, aprovat per la Llei 11/2005, del 13 de juny.

3. Tampoc no estan subjectes a aquest impost els guanys de capital derivats de la transmissió de béns immobles o drets sobre aquests béns per part de persones no residents fiscals que actuïn sense mediació d'establiment permanent, sempre que estiguin subjectes a l'impost regulat per la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

4. Es presumeixen retribuïdes, llevat de prova en contrari, les prestacions o les cessions de béns, drets i serveis susceptibles de generar rendes subjectes a aquest impost."

Article 6

Es modifica l'apartat 7 de l'article 11 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat d'aquesta manera:

"7. Les rendes procedents de lloguers o de cessions d'ús de béns immobles no s'entenen obtingudes mitjançant establiment permanent i tributen de forma separada d'acord amb les regles previstes en el capítol V d'aquesta Llei."

Article 7

Es modifica la redacció de l'apartat 2 de l'article 12 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"2. També tenen la consideració de rendes derivades del treball les pensions i altres prestacions similars, quan derivin d'una ocupació prestada en territori andorrà o quan siguin satisfetes per una persona o entitat resident fiscal en el territori andorrà o per un establiment permanent situat en aquest territori. Es consideren pensions les remuneracions públiques o privades satisfetes per raó d'una ocupació anterior, amb independència que siguin percebudes pel mateix treballador o per una altra persona."

Article 8

Es modifica la redacció de l'article 13 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"Rendes de capital mobiliari

Es consideren rendes obtingudes en el territori andorrà les rendes del capital mobiliari següents:

a) Els dividendes i altres rendiments derivats de la participació en el patrimoni net d'entitats residents fiscals a Andorra. En particular, el terme dividendes, en el sentit d'aquest precepte, comprèn les rendes de les accions, les accions o els bons de gaudiment, les participacions, les parts de fundador o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en les utilitats d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o participant. Aquest concepte no comprèn els

guanys derivats de la venda d'aquests títols valors.

b) Els interessos, amb el significat que aquest terme adopta en l'article 6 de la Llei 11/2005, del 13 de juny, d'aplicació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, quan siguin pagats per persones o entitats residents fiscals a Andorra o quan retribueixin prestacions de capital utilitzades en el territori andorrà.

c) Els rendiments procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurances de vida o invalidesa contractats amb institucions o entitats residents fiscals a Andorra.

d) Les rendes derivades de participacions en qualsevol organisme d'inversió col·lectiva regulat en la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà. Aquest concepte comprèn els guanys de capital derivats de la transmissió de les participacions en aquest tipus d'organisme."

Article 9

Es modifica la redacció de l'article 14 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"Altres rendes

1. Es consideren rendes obtingudes a Andorra els rendiments derivats, directament o indirectament, de béns immobles situats en el territori andorrà o de drets relatius a aquests béns immobles.

2. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà els cànon satisfets per persones o entitats residents fiscals en el territori andorrà o per establiments permanents situats en aquest territori, o que s'utilitzin en el territori andorrà. Tenen la consideració de cànon les quantitats de qualsevol classe pagades pels conceptes següents:

- qualsevol concessió o autorització d'ús o cessió o llicència de drets sobre patents, dissenys, models i dibuixos industrials, marques, noms de domini i

altres signes distintius de l'empresa, com també sobre altres drets de propietat industrial;

- qualsevol concessió o autorització d'ús o cessió o llicència de drets sobre plans, fórmules o procediments secrets, de drets sobre informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques, incloses les tècniques i els mètodes de comercialització empresarial, o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics;

- qualsevol concessió o autorització d'ús o cessió o llicència de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les produccions audiovisuals i els programes, les aplicacions i els sistemes informàtics, així com els drets veïns dels drets d'autor;

- els pagaments per la cessió de drets d'imatge.

3. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà les utilitats o les contraprestacions, qualsevol que sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que provinquin, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat dels quals correspongui a l'obligat tributari i que no estiguin destinats a activitats econòmiques realitzades per aquest obligat tributari, o derivin, directament o indirectament, de béns mobles o drets situats en el territori andorrà.

4. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà els guanys patrimonials derivats de béns mobles situats a Andorra, de valors emesos per persones o entitats residents fiscals en el territori andorrà o de drets que s'hagin de complir o s'exercitin en el territori andorrà. En concret s'inclouen en aquest apartat els guanys de capital procedents de transmissions d'accions o participacions en societats andorranes.

5. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà les retribucions satisfetes a administradors o als membres dels òrgans d'administració d'entitats andorranes.

6. També es consideren rendes obtingudes en territori andorrà totes les altres rendes no definides en els articles

anteriors que procedeixin de prestacions de serveis satisfets per persones jurídiques o persones físiques, que siguin empresaris o professionals residents a Andorra, a excepció que les rendes corresponguin a drets o prestacions contractades, realitzades i utilitzades fora del territori andorrà.

7. No es consideren obtinguts en el territori andorrà els rendiments següents:

a) els satisfets per raó de compravendes internacionals de mercaderies, incloses les comissions de mediació en aquestes compravendes, així com les despeses accessòries i connexes;

b) els satisfets a persones o entitats no residents fiscals a Andorra per establiments permanents situats a l'estranger, amb càrrec a aquests establiments, quan les prestacions corresponents estiguin vinculades amb l'activitat de l'establiment permanent a l'estranger."

Article 10

Es modifica la redacció de l'article 15 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"Rendes exemptes

Estan exemptes les rendes següents:

a) En el cas de persones físiques no-residents fiscals:

- Els sous i els salaris percebuts per treballadors no-residents fiscals contractats per empreses residents o establertes al Principat d'Andorra, als quals es refereix l'article 12, quan estiguin subjectes en la seva totalitat al règim de la seguretat social del Principat d'Andorra i mentre es mantinguin en aquest règim.

- Les pensions de tota mena satisfetes per la Caixa Andorrana de la Seguretat Social.

- Les prestacions satisfetes per entitats andorranes, que siguin conseqüència de plans de jubilació o sistemes de previsió social que tinguin el seu origen en aportacions fetes amb càrrec a rendes del treball o d'activitats empresarials o professionals realitzades a Andorra.

- Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legal o judicialment reconeguda. El mateix tracte resulta aplicable a les indemnitzacions satisfetes per les administracions públiques andorranes per danys personals com a conseqüència del funcionament dels serveis públics.

- Les indemnitzacions per acomiadament fet de forma indeguda, improcedent o injustificat del treballador, en la quantia establerta amb caràcter obligatori en la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals, en la seva normativa de desenvolupament o, si escau, en la normativa reguladora de l'execució de sentències.

- Les prestacions reconegudes a l'obligat tributari no-resident fiscal per la seguretat social d'Andorra o per les entitats que la substitueixin com a conseqüència d'incapacitat permanent absoluta o invalidesa greu.

- Les beques públiques percebudes per cursar estudis reglats, tant a Andorra com a l'estranger, en tots els nivells i els graus del sistema educatiu amb els límits que es determinin reglamentàriament.

- Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

- Els guanys de patrimoni que es posin de manifest per motiu d'una transmissió lucrativa mortis causa.

b) Totes les rendes del capital mobiliari a les quals es refereix l'article 13.

c) Els guanys procedents de transmissions d'accions, de participacions o de drets en el capital d'entitats residents fiscals a Andorra, sempre que l'obligat tributari no hagi tingut una participació superior al 25 per cent del capital social o els seus drets de vot en els dotze mesos anteriors al moment de la transmissió.

d) Els guanys derivats de la transmissió de les accions o les participacions en organismes d'inversió col·lectiva regulades en la Llei 10/2008, del 12

de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà, amb exclusió de les gestores d'entitats d'aquest tipus.

e) Els premis que perceben persones físiques no-residents que procedeixin del joc, sempre que estiguin subjectes a la imposició sobre el joc establerta a la Llei del joc del bingo, del 28 de novembre de 1996.

f) Les adquisicions a títol lucratiu dels actius, títols o valors als quals es refereix aquest article i també dels dipòsits, comptes corrents i altres productes financers.

g) Els rendiments derivats de la prestació de serveis d'inversió i de pagament, principals i auxiliars, a entitats operatives autoritzades del sistema financer andorrà. A aquest efecte són serveis d'inversió i serveis auxiliars els que es defineixen a la Llei 13/2010, del 13 de maig, sobre el règim jurídic de les entitats financeres d'inversió i de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva.

h) Les rendes obtingudes en territori andorrà derivades de les operacions financeres contemplades a l'apartat 2 de la disposició addicional sisena de la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer, no contemplades en apartats anteriors."

Article 11

Es modifica la redacció de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"Formes de subjecció i operacions vinculades

1. Els obligats tributaris no residents fiscals que obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent situat en el territori andorrà tributen per la totalitat de la renda imputable a aquest establiment, sigui quin sigui el lloc de la seva obtenció, d'acord amb el que disposa aquesta Llei i la Llei de l'impost sobre societats.

Els obligats tributaris no residents fiscals que obtinguin rendes sense mediació

d'establiment permanent tributen de manera separada per cada meritació total o parcial de renda sotmesa a gravamen, sense que sigui possible cap compensació entre aquestes rendes, en els termes previstos en els articles 25 a 35.

2. A les operacions realitzades per obligats tributaris no residents fiscals amb persones o entitats vinculades els són d'aplicació les disposicions de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats.

A aquest efecte, es consideren persones o entitats vinculades les esmentades en l'apartat 1 de l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats. En tot cas, s'entén que hi ha vinculació entre un establiment permanent situat en el territori andorrà amb la seva casa matriu, amb altres establiments permanents de la casa matriu esmentada i amb altres persones o entitats vinculades a la casa matriu o els seus establiments permanents, tant si estan situats en el territori andorrà com a l'estranger."

Article 12

Es modifica la redacció de l'article 19 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"Determinació de la base de tributació

La base de tributació de l'establiment permanent es determina d'acord amb les disposicions de la Llei de l'impost sobre societats, sense perjudici del que disposen les lletres següents:

a) Per a la determinació de la base de tributació no resulten deduïbles els pagaments que l'establiment permanent efectua a la casa matriu o a algun dels seus establiments permanents o entitats vinculades en concepte de cànon, interessos, comissions, abonats en contraprestació de serveis d'assistència tècnica o per l'ús o la cessió de béns o drets.

No obstant el que s'ha disposat anteriorment, són deduïbles els interessos abonats pels establiments permanents de bancs estrangers a la seva casa matriu o a altres establiments permanents, per a la realització de la seva activitat.

b) Per a la determinació de la base de tributació, és deduïble la part raonable

de les despeses de direcció i generals d'administració que corresponguin a l'establiment permanent, i que es corresponguin amb la utilització de factors feta per l'establiment permanent, de manera que són d'aplicació les regles previstes a l'article 16 de la Llei de l'impost sobre societats sobre operacions vinculades.”

Article 13

Es modifica la redacció de l'article 24 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

“Pagaments a compte dels establiments permanents

Els obligats tributaris que actuïn mitjançant un establiment permanent estan sotmesos al pagament a compte que preveu la Llei de l'impost sobre societats.”

Article 14

Es modifica la redacció de l'article 25 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

“Base de tributació

1. Amb caràcter general, la base de tributació de l'impost corresponent als rendiments que obtinguin els obligats tributaris sense mediació d'establiment permanent està constituïda per l'import total de la renda meritada.

2. La base de tributació corresponent a les rendes del capital immobiliari es redueix un 20 per cent.

3. La base de tributació corresponent als rendiments derivats d'operacions de reasserança està constituïda pels imports de les primes cedides, en reasserança, al reasserador no-resident fiscal.

4. La base de tributació corresponent als guanys de capital derivats de la transmissió de béns o drets situats en territori andorrà es determina aplicant a cada alteració patrimonial que es produeixi les normes previstes en els articles 26, 27 i 28.

5. En cas de la transmissió d'un bé o dret que provingui d'una adquisició a títol lucratiu, es consigna com a valor d'adquisició el valor normal de mercat

de l'element adquirit en la data en què s'hagi adquirit.

6. En cas de la transmissió d'un bé o un dret a títol lucratiu, es consigna com a valor de transmissió el valor de mercat del bé o del dret al moment de la transmissió.”

Article 15

Es modifica la redacció de l'article 27 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

“Normes de valoració dels guanys patrimonials en les transmissions a títol oneros

1. El valor d'adquisició està format per la suma de:

a) l'import real pel qual s'hagi efectuat l'adquisició esmentada;

b) el cost de les inversions i les millores efectuades en els béns adquirits i les despeses i els tributs inherents a l'adquisició, exclosos els interessos que hagi satisfet l'adquirent.

2. El valor de transmissió és l'import real pel qual s'hagi efectuat l'alienació. D'aquest valor s'han de deduir les despeses i els tributs necessaris en la transmissió a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 quan resultin satisfets al transmissor. Per import real del valor d'alienació es pren l'efectivament satisfet, sempre que no resulti inferior al valor normal de mercat, cas en el qual preval aquest valor.”

Article 16

Es modifica la redacció de l'article 29 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

“Quota de tributació

La quota de tributació s'obté aplicant a la base de tributació determinada de conformitat amb l'article 25 els tipus de gravamen següents:

a) amb caràcter general, el 10 per 100;

b) quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reasserança, l'1,5 per 100;

c) quan es tracti de rendes satisfetes en concepte de cànon, el 5 per 100.”

Article 17

Es modifica l'article 30 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

“La quota de liquidació coincideix amb la quota de tributació. No obstant, pels casos de transmissions de participacions socials o accions, subjectes efectivament a aquest Impost, que s'hagi liquidat l'Impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, la quota de liquidació d'aquest impost, serà minorada per l'import de la quota de liquidació satisfeta per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.”

Article 18

Se suprimeix l'article 31.

Article 19

Es modifica l'article 32 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

“Meritació

1. L'impost es merita:

a) Si es tracta de rendiments, quan resultin exigibles o en la data del cobrament si aquesta data és anterior.

b) Si es tracta de guanys patrimonials, quan tingui lloc l'alteració patrimonial o la transmissió.

c) En la resta de casos, quan siguin exigibles les rendes corresponents.”

Article 20

Es modifica l'article 33 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

“Declaració

1. Els obligats tributaris no-residents fiscals que obtinguin rendes en el territori andorrà sense mediació d'establiment permanent estan obligats a presentar declaració, amb la determinació i l'ingrés del deute tributari corresponent, per aquest impost en la forma, el lloc i els terminis que s'estableixin reglamentàriament.

2. També poden efectuar la declaració i l'ingrés del deute els responsables solidaris definits en l'article 5.

3. No s'exigeix als obligats tributaris no-residents fiscals presentar la declaració corresponent a les rendes respecte de les quals s'hagués practicat la retenció o s'hagués efectuat l'ingrés a compte a què es refereixen els articles 34 i 35.

4. No hi ha obligació de declarar les rendes que estiguin exemptes en virtut del que disposen les lletres a), b), d), f) i h) de l'article 15 d'aquesta Llei."

Article 21

Es modifica la redacció de l'article 35 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010, que queda redactat de la manera següent:

"Normes de retenció i d'ingrés a compte

1. Els subjectes obligats a retenir han de retenir o ingressar a compte una quantitat equivalent a la que resulti d'aplicar les disposicions previstes en aquesta Llei per determinar el deute tributari corresponent als obligats tributaris no-residents fiscals sense establiment permanent.

2. Els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte han d'assumir l'obligació d'efectuar l'ingrés al ministeri encarregat de les finances, sense que l'incompliment d'aquesta obligació els en pugui excusar.

3. No s'ha de practicar la retenció o l'ingrés a compte respecte de:

- a) les rendes que estiguin exemptes en virtut del que estableix l'article 15 o un conveni per evitar la doble impositió que hi resulti aplicable,
- b) les rendes satisfetes o abonades als obligats tributaris no-residents fiscals sense establiment permanent, quan s'acrediti el pagament de l'impost per part de l'obligat tributari o el responsable solidari.

4. El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte ha de presentar la declaració i ha d'efectuar l'ingrés davant el ministeri encarregat de les finances en el lloc, la forma i els terminis que s'estableixin, de les quantitats retingudes o els ingressos a compte fets, o la declaració negativa quan escaigui. Així

mateix, ha de presentar un resum anual de les retencions i els ingressos a compte amb el contingut que es determini reglamentàriament. No obstant això, no hi ha obligació de declarar les rendes que estiguin exemptes, en virtut del que disposen les lletres a), b), d), f) i h) de l'article 15 d'aquesta Llei.

El subjecte obligat a retenir i a practicar ingressos a compte està obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir una certificació acreditativa de les retencions o els ingressos a compte efectuats. L'abast d'aquestes obligacions formals s'ha d'establir reglamentàriament."

Article 22

Se suprimeix la disposició transitòria de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, del 29 de desembre del 2010.

Disposició addicional primera

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries:

Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 3, Fet generador, de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

Disposició addicional segona

Es modifica l'article 9, Tipus de gravamen, de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, que queda redactat de la forma següent:

"Tipus de gravamen

S'estableixen els tipus de gravamen següents, en funció dels anys en què el bé immoble hagi estat en propietat de l'obligat tributari:

- a) Un tipus del 15% fins a un any.
- b) Un tipus del 14% entre un any i un dia i 2 anys.
- c) Un tipus del 13% entre 2 anys i un dia i 3 anys.
- d) Un tipus del 12% entre 3 anys i un dia i 4 anys.

e) Un tipus del 10% entre 4 anys i un dia i 5 anys.

f) Un tipus del 8% entre 5 anys i un dia i 6 anys.

g) Un tipus del 6% entre 6 anys i un dia i 7 anys.

h) Un tipus del 4% entre 7 anys i un dia i 8 anys.

i) Un tipus del 2% entre 8 anys i un dia i 9 anys.

j) Un tipus de l'1% entre 9 anys i 1 dia i 10 anys.

k) Un tipus del 0% a partir de 10 anys.

El nombre d'anys es determina, i s'ajusta per excés, de data a data en què l'immoble o el dret hagi estat propietat de l'obligat tributari. A aquest efecte, les inversions computen amb la mateixa antiguitat que l'immoble."

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra i s'aplica a partir de l'1 de gener del 2012.

Casa de la Vall, 1 de desembre del 2011

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Llei 19/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 96/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 1 de desembre del 2011 ha aprovat la següent:

lleí 19/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 96/2010, del 29 de